

Byl Únor. Psal se letopočet krásy.
Devítistý čtyřicátý osmý rok se psal.
A po ulicích bylo slyšet hlasy.
Dnešek v nich skončil. Zítřek začínal!
(Jan Noha)

Vytáhne slunce pihy na nosíček
a všechny věci v očích pozlatí.
Dny oslnivé v zamžikání víček,
rašení hlasů, ve vás zůstati!
(Ladislav Stehlík)

Svěř se mi se vším, co tě v srdci bolí,
co v průzračnost tvé duše vrhá stín –
svěř se mi jako skřivan svěřuje se poli,
jak lesní říčce svěřuje se mlýn
(Ilja Bart)

A život letí jak loď bouřemi.
Ne mrtvý kout,
jen pohyb miluje
a pevninu,
k níž radostí je plout.
(Josef Rybák)

Josef Brukner: Óda na sušení prádla (Květen 1956/57, č. 1)

Prádlo, ty prapore všedních životů,
slavící pondělí a pátky,
ke slunci přimknutý na šňůrách u plotů,
kolíky upjatý plameni z látky!

Vlajkoví kuchyní, od kliky ke klice.
Stolistá kniho, v blankytu zhlídlá,
do které vepsala pokora světnice
své básně od šmolky a vloček mýdla.

časopis Květen (1955–1959)

- Jiří Šotola: Svět náš vezdejší (1957)
- Vlasta Dvořáčková: Větrný den (1957)
- Miroslav Florian: Otevřený dům; Závrať (obě 1957)
- Miroslav Holub: Denní služba (1958)
- Josef Brukner: Malá abeceda (1958)
- Karel Šiktanc: Žízeň (1959)
- Miroslav Červenka: Lijáky (1960)

Jan Grossman v nakl. Čs. spisovatel

- F. Halas: Básně (1957)
- J. Orten: Deníky (1958)
- redigoval:
- Milan Kundera: Monology (1957)
- Jan Skácel: Kolik příležitostí má růže (1957)
- Ladislav Dvořák: Kainův útěk (ps. 1948, vyd. 1958)
- Jiřina Hauková: Oheň ve sněhu (ps. 1947–1956, vyd. 1958)
- Miroslav Holub: Denní služba (1958)

Život je všude. Almanach z roku 1956

Uspořádali Jiří Kolář a Josef Hiršal (strojopis)

Tiskem Praha/Litomyšl: Paseka/Katedra české literatury a literární vědy FF UK, 2005

do sb. Život je všude přispěli:

Bohumil Hrabal (5 próz)

Emil Juliš (próza a 17 básní)

Josef Škvorecký (pod pseudonymem Josef Pepýt; „kapitola z románu“)

Milan Hndrych (6 próz)

Jiří Kolář (4 básně)

Josef Hiršal (8 básní)

Jan Zábrana (ze tří sbírek 21+11+7 básní)

Václav Havel (cyklus básní a eseje o Hrabalovi)

Jiří Paukert (= Jiří Kuběna, 8 básní, eseje o malíři Karlu Součkově)

Jiří Kolář (1914–2002): Portrét dámy

– Proč mu to trpíš?

Můj se mnou div neprotahoval fajfku,
kdepak vyluxovat, uložit šaty, utřít botu,
stoupnout k pračce nebo vysypat popelníček,
kouřil, sotva otevřel oči,
spal s lahví, káva nezmizela ze stolu,
neuměla jsem nakoupit, ustlat, uvařit,
kluk vyrůstal špinavý a stačily dvě díry,
vyhrožoval rozvodem, skákal z okna,
hrál chcípáka, šílel, já byla otrok;
jak ho necháš zvyknout,
dostane rohy
a udělá z tebe popelářku, [...].

Jan Lukas: Pražský deník
1938–1965; foto z
července 1948:

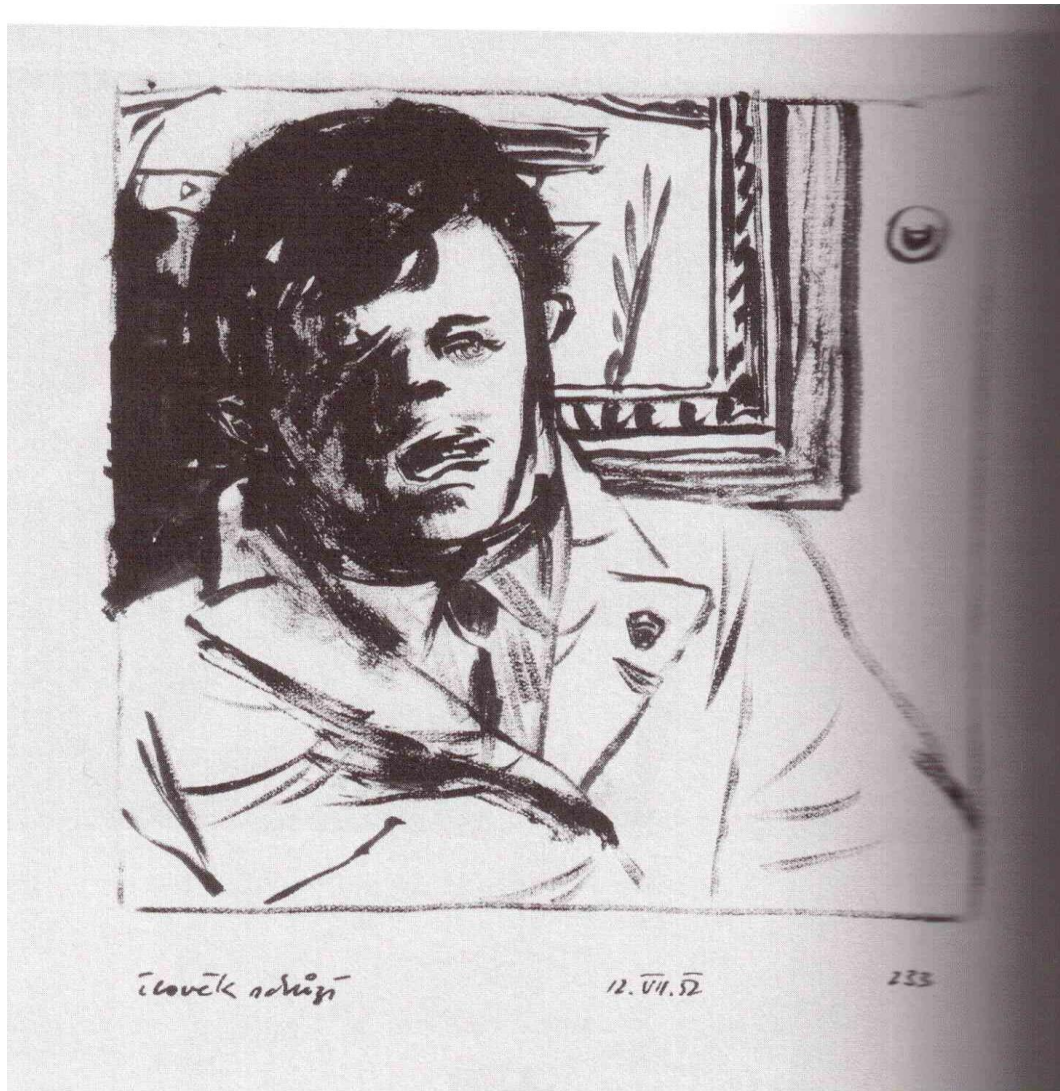
„Poznat komunistu bylo
snadné: mračí se, když se
ostatní radují.“



Jan Zábrana (1931–1984), b. Hrůzy

Celý život

čekat na ženy s červenou krabicí u lékáren,
zkracovat vedle nich krok,
slyšet: „Ponožky se mi zjevují i ve snu!“,
vídat stařeny, kytující okna na zimu,
utahovat klouzavý uzel vázanky u krku,
škrabat si krk a obě tváře žiletkou,
hlídat holiče, aby nenaplácal na vlasy mrtvý voňavý tuk,
odřezávat z pat žlutou, zatvrdlou kůži,
dráždit přes košili bradavku sponkou plnicího pera,
tahat malý tikavý stroječek na zápěstí,
přešlapovat ve dveřích, abys vykročil levou, [...].



Vladimír Fuka: Deník 1952; kresba z 12. července Člověk schůzí;
vyd. čas. 1995, knižně 2010

Bohumil Hrabal (1914–1997): Umělé osudy

- Kde že jste dostal tu ránu sklenicí? U Fiakra?
- Ano, u Fiakra...
- To je Malá Štupartská, že?
- Tak. Víte, já jak jsem neměl na něco vztek, tak jsem nenapsal ani řádky... A někdy opravdu nebylo o čem psát do novin. Vymyslit to nešlo... a tak jsem musel dělat incidenty sám. Co se mi stalo v Baby Pigalo, co jsem vytrpěl v Orientu, jen abych napsal článek. Tragédie s ženou alkoholičkou... Jak jsem dostal kapavku jednou v Bal Nègre a pak zase u Zlatýho hřebene jen pro článek Pražské nevěstince... to vám ani nebudu popisovat. Ale takhle vejdu do Tunelu...
- Že ruším, nebyl ten Tunel v Týnu!
- Ano...
- Ach, tam jsem měl ohromný úspěch, zpíval jsem tam dostaveníčko u Johanna Strausse, ohromný úspěch...
- No vidíte a já jsem neměl článek do novin, [...].

Jan Hanč (1916–1963): Události

